

ליקוטי אמרים

ט

וכתיב כצנה רצון תעמטני שהוא רצוני וחכמתי יתברך המלוכשים בתורתו ומצותיה. ולכן אמר יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי עולם הבא כי עולם הבא הוא שנהגין מזיו השכינה שהוא תענוג ההשגה ואי אפשר לשום נברא אפי' מהעליונים להשיג כי אם איוו הארה מאד ה' ולכן נקרא בשם זיו השכינה אבל הקב"ה בכבודו ובעצמו לית מחשבה תפיסא ביה כלל כי אם כאשר תפיסא ומתלבשת בתורה ומצותיה אזי היא תפיסא בהן*) ומתלבשת בהקב"ה ממש דאורייתא וקב"ה כולא חד. ואף שהתורה נתלבשה בדברים תחתונים נשמיים הרי זה במחבק את המלך ד"מ שאין הפרש במעלת התקדמותו ודביקותו במלך בין מחבקו כשהוא לבוש לבוש אחד בין שהוא לבוש כמה לבושים מאחר שגוף המלך בתוכם. וכן אם המלך מחבק בוחעו גם שהוא מלוכשת תוך מלבושיו כמ"ש וימינו תחבקני שהיא התורה שנתנה מימין שהיא בחי' חסד ומים:

פרקה ולתוספת ביאוד באר היטב לשון תפיסא שאמר אליהו לית מחשבה תפיסא בקי'. הגה כל שכל כשמשביל ומשיג בשכלו איזה מושכל הרי השכל תופס את המושכל ומקיפו בשכלו והמושכל נתפס ומקף ומלוכש בתוך השכל שהשיגו והשכילו וגם השכל מלוכש במושכל בשעה שמישיגו ותופסו בשכלו ד"מ כשאדם מבין ומשיג איזו הלכה במשגה או בגמרא לאשורה על בוריה הרי שכלו תופס ומקף אותה וגם שכלו מלוכש בה באותה שעה. והגה הלכה זו היא

חכמתו

(*) כפי' ליתא תפיסא בהן.

תבנתו ורצונו של הקב"ה שעלה ברצונו שכשימנען
 ראובן כך וכך וחדד משל ושמעון כך וכך יהיה הפסק
 ביניהם כך וכך ואף אם לא היה ולא יהיה הדבר הזה
 לעולם לבא למשפט על טענות ורביעות אלו מכל מקום
 מאד שכך עלה ברצונו ותבנתו של הקב"ה שאם
 ישען זה כך וזה כך יהיה הפסק כך הרי כשארם יודע
 ומשיג בשכלו פסק זה כהלכה הערוכה במישנה או
 גמרא או פוסקים הרי זה משיג ותופס ומקף בשכלו
 רצונו ותבנתו של הקב"ה דלית מחשבה תפיסא ביה
 ולא ברצונו ותבנתו כי אם בהתלבשותם בהלכות
 הערוכות לפנינו וגם שכלו מלובש בהם והוא יודד
 נפלא שאין יודד כמותו ולא בעדו נמצא כלל בגשמיות
 להיות לאהדים ומיוחדים ממש מכל צד ופנה. וזאת
 מעלה יתרה גדולה ונפלאה לאין קץ אשר במצות
 ידיעת התורה והשגתה על כל המצות מעשיות ואפי'
 על מצות התלויות בדבור ואפי' על מצות תלמוד
 תורה שבדבור כי ע"י כל המצות שבדבור ומעשה
 הקב"ה מלביש את הגוף ומקיפה אור ה' מראשה
 ועד תלה. ובידיעת התורה מלבד שהשכל מלובש
 בתכנת ה' הנה גם חכמת ה' בקרבו מה שהשכל
 משיג ותופס ומקף בשכלו מה שאפשר לו לתפוס
 ולהשיג מידיעת התורה איש כפי שכלו ובה ידיעתו
 והשגתו בפרד"ס. ולפי שבידיעת התורה התורה
 מלובשת בגוף האדם ושכלו ומוקפת בתוכו לכן
 נקראת בשם לדם ומזון הגוף כי כמו שהלדם הגשמי
 זן את הגוף כשמכניסו בתוכו וקרבו ממש ונהפך שם
 להיות דם ובשר כבשרו ואזי יהיה ויתקיים כך בידיעת
 התורה